

[Forsvarsministeren.]

Med hensyn til forswarets udgifter i forbindelse med „Christiania“ må disse — ud over ovennævnte afgifter m. v. — dreje sig om levering af el og vand.

Ministeriet har endnu ikke modtaget nogen opgørelse over udgifterne for indeværende kvartal, men til sammenligning kan det oplyses, at forsvarsministeriet i april kvartal har betalt 43.000 kr.

Det må formodes, at beløbet for sommermånederne vil blive noget lavere.

Efter at betalingsaftalen med beboerne er iværksat pr. 1. juni d. å., er der til forsvarsministeriet indbetalt ca. 15.000 kr.

Da den løbende afregning med „Christiania“ ikke er afsluttet og kvartalsberegning ikke modtaget fra kommunen, kan jeg ikke give noget eksakt slutfacit, men jeg har dog på fornemmelsen, at indbetalingerne vil ligge i underkanten af det acceptable, hvilket jeg agter at meddele beboerne.

Af *K. J. Mortensen* til udenrigsministeren (6. september 1972):

„Vil ministeren overveje at meddele de arabiske stater, som understøtter og udruster de palæstinensiske terrorgrupper, at en fortsættelse af dette kan bevirke, at Danmark må indføre skærpede regler for indrejsetilladelse til personer med pas udstedt fra disse lande?“

Begrundelse.

Foranlediget af pressemeddelelser om, at de terrorgrupper, som har forårsaget massakre på de israelske idrætsfolk ved olympiaden i München, skulle være indrejst via Danmark, må det være rimeligt, at man overvejer en nærmere kontrol med de personer, som er udstyret med pas fra de stater, som understøtter partisanerne.

Udenrigsminister *K. B. Andersens* svar (13. september 1972):

Det er klart, at en oprørende forbrydelse som den, vi har været vidne til mod israelske deltagere i de olympiske lege, overalt må give anledning til fornyede overvejelser af, hvad der kan gøres for at hindre, at sådanne terrorhandlinger fortsætter. Jeg ved, at det i flere landes hovedstæder overvejes, hvilke

forholdsregler man kan tage på internationalt plan for at bekæmpe terroristvirksomheden, og spørgsmålet er også taget op til drøftelse inden for internationale organisationer som ICAO og også på mødet i Rom af EF-landene og de fire ansøgerlande. Danmark er inddraget i disse overvejelser og drøftelser.

Jeg tror også, at det snarere er ad denne vej — altså på internationalt grundlag — end gennem en skærpelse af det enkelte lands indrejsebestemmelser, man kan håbe at nå nogen vegne i dette spørgsmål. En skærpelse af reglerne for indrejse har næppe den afgørende betydning i bekæmpelsen af terrorgruppernes virksomhed, som måtte være en forudsætning for at tage en sådan foranstaltning under overvejelse. Jeg kan herom i øvrigt henvise til justitsministerens svar til hr. *K. J. Mortensen*. Jeg skal blot tilføje, at et skridt som det, der er foreslået i spørgsmålet til mig, ville ramme alle rejssende fra de pågældende lande ganske vilkårligt og ville — uden at man alligevel ville opnå nogen sikkerhed for at nå det tilsigtede mål — være i klar modstrid med de mangeårige danske bestræbelser for at liberalisere rejselivet og fremme mellemfolkelig kontakt.

Det er endnu for tidligt at sige noget om, hvilke muligheder der vil være for at få gennemført internationale foranstaltninger til at komme terroristhandlingerne til livs, men spørgsmålet er netop på foranledning af FN's generalsekretær sat på dagsordenen for De Forenede Nationers kommende plenarforsamling, som åbnes den 19. i denne måned, og fra dansk side vil vi være indstillet på at deltage aktivt i en saglig drøftelse af problemet i FN. I denne forbindelse er der grund til at erindre om de to internationale konventioner, som i de allerseneste år er blevet udarbejdet for at bekæmpe den form for terroristvirksomhed, som består i kapring af fly og sabotage mod fly. Danmark har aktivt medvirket ved udarbejdelsen af begge konventioner. Haagkonventionen af 1970 om flykapring er underskrevet af Danmark, og efter at der i denne folketingssamling er foretaget de nødvendige ændringer i straffeloven, agter regeringen snarest at ratificere konventionen. Også den anden konvention — Montrealkonventionen om be-